

stillet Forslag om. Flertallet stiller Forslag om, at Skatten skal ikke ramme, før Værdistigningen er over 20 pCt.; 20 pCt. af Værdistigningen skulle fradrages, inden Skatten indtræder. Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 3die Valgkreds stiller derimod Forslag om en helt anden Form for Skatten, idet denne kun skal indtræde, naar det ved Salg er godtgjort, at vedkommende har faaet en Fordel, som han først da skal dele med Staten, og saa skal Skatten kun række over de første 20 Aar efter Banens Anlæg. Ved at begrænse den saa stærkt vil man kun naa, at Folk ikke sælge, men at de ville leje en Grund væk, maaske med Førkøbsret, naar de 20 Aar ere gaaede; man vil dermed ikke faa noget ind gennem Skatten, i alt Fald ikke noget, der betyder noget, og efter Flertallets Forslag bliver det samme Tilfældet; den vil kun ramme de meget betydelige Stigninger, der komme umiddelbart ved Stationerne, men det mener jeg ikke, man kan begrænse sig til, hvis man virkelig vil have noget ud af denne Skat. Det vil gaa med den, som det gik med den syge Mand, om hvem Lægen kunde erklære, at Manden blev fri for Feberen, men han døde ogsaa. Folk ville ikke blive saa utilfredse med denne Skat, den vil saa godt som ikke ramme nogen, men Skatten vil heller ikke indbringe noget.

Maalet maa derimod, efter min Mening, være at bevare Skatten i den Form, som det efter Forslaget var Meningen, at den skulde have, fordi den da er fuldt forsvarlig og har stor finansiel Betydning baade for Staten og Kommunerne, og saa at tage det, som jeg anser for Hovedindvendinger imod den, bort i saa stort Maal som muligt. Min ene Hovedindvending er selvfølgelig den, at som Regeringen har foreslaaet den, kan jeg ikke se rettere, end at den bliver en Værdistigningsskat, som kun kommer til at hvile paa de enkelte Egne, der ikke hidtil have faaet Bane, og dette vilde være ubilligt. Den vil, hvis den overhovedet faar en saadan Form, at den betyder noget, kunne gaa langt ud over at godtgøre Stat og Kommuner det Offer, de bringe den vedkommende Egn. Der er ganske vist i Regeringsforslagets § 32 en Bestemmelse, der siger, at naar Værdistigningsskatten har bragt et saa stort Beløb ind, som Banens Anlæg har kostet, skal der af Lovgivningsmagten træffes Bestemmelse om, hvorledes man skal forholde sig senere; men der er ingen som helst, der kan sikre os imod, at naar det Spørgsmaal saa en Gang forelægges

Lovgivningsmagten, denne ikke ganske rigtig siger: Lad os kun beholde den Skat; vi bestemme maaske, at den skal anvendes til Fordel for en Bane i en anden Egn, men vi kunne godt vedblive at lade den hvile paa vedkommende Kommune eller Ejendomsbesiddere. Men selv om man ikke gjorde det, selv om man vil fortolke denne Paragraf saa hensynsfuldt som muligt, vil det dog kun føre til, at de, der have bygget Banen — enten det er Staten eller Kommunerne eller private —, ville faa hele den Sum, Banens Bygning har kostet, i Lommen og beholde det Aktiv, Banen er. Det vil med andre Ord sige, hvis det er en Bane, der betaler sig, at disse Egne have maattet betale den med 200 pCt. For at have denne min ene Hovedindvending imod Forslaget har jeg i min § 14 stillet Forslag om, at hvad den bringer ind, skal gaa til Grundlag for en Driftsfond, der skal sikre Banernes Drift og Forrentning, men ikke videre, end at naar Banen derigennem er naaet til at give 3 pCt. Rente, skal alt, hvad Værdistigningsskatten bringer ind derud over, gaa tilbage til de Kommuner, hvor den hæves. I min § 31 har jeg saa stillet Forslag om, hvorledes det skulde naas ved Statsbanerne. Jeg gaar her ud fra, at naar Staten ved Driften i Forbindelse med Værdistigningsskat har faaet 3 pCt. Rente af en Bane, maa den ikke tage mere, saa skal, hvad Værdistigningsskatten bringer ind derud over, gaa tilbage til de Kommuner, hvor den opkræves. Staten vil saaledes ikke kunne faa mere end 3 pCt., medmindre den faar det ved selve Banens Drift. Den Dag, Statsbanen ved selve Driften giver ud over 3 pCt., gaar hele Værdistigningsskatten tilbage til Kommunerne. Jeg har saa først her givet den det lille Ærinde, som jeg synes er berettiget, at saa skal Driftsfonden først forrente og afdrage de Beløb, som maaske helt andre Kommuner have maattet yde for at faa denne Bane — derved vilde f. Eks. Vigerslev—Køge Banens Kommuner kunne faa tilbage det efter min Mening for store Tilskud, der forlanges af dem —, og først naar disse Tilskud ere betalte, gaar Skatten helt tilbage til de Kommuner, hvor den opkræves. For Privatbanernes Vedkommende har jeg derimod stillet Forslag om, at saa snart en Bane giver 3 pCt., skulle de Kommuner, hvor Værdistigningsskatten opkræves, have Ret til at overtage den, mod at de forpligte sig til at forrente til Staten og andre, der have bygget Banen, hvad dens Anlæg har kostet.